

(1)
יִדְעִי הָאָדָם אֶת-חֹוּהָ. יִלְדָה חֹוּהָ בֶן לְאִשָּׁה וְקָרָאָה אֶת-שֵׁם הַיֶּלֶד קַיִן. יִלְדָה גַם-אֶת-

(2)
הָבֶל אָחִי קַיִן. קַיִן הָיָה עֹבֵד אֶת-הָאֲדָמָה וְהָבֶל הָיָה רֹעֵה צֹאן. הֵבִיא² קַיִן מִפְּרֵי הָאֲדָמָה

(3)
מִנְחָה³ לַיהוָה וְהָבֶל הֵבִיא² גַם-הוּא מִבְּכֹרוֹת⁴ צֹאנוֹ. הֵיטָה מִנְחַת הָבֶל טוֹבָה בְּעֵינֵי יְהוָה

(4) וּמִנְחַת קַיִן לֹא הָיְתָה טוֹבָה. חָרָה לְקַיִן מְאֹד. הָרַג קַיִן אֶת-הָבֶל אָחִיו בַּשָּׂדֶה.

(5) אָמַר יְהוָה אֶל-קַיִן: אַיִה הָבֶל אָחִיךָ.

(6) אָמַר קַיִן: לֹא יָדַעְתִּי. הֲשֹׁמֵר אָחִי אֲנִי.

(7)

אָמַר יְהוָה: מָה עָשִׂיתָ. קוֹל דְּמֵי אָחִיךָ צִעֲקִים⁵ אֵלַי מִן־הָאָדָמָה, וְאַתָּה אָרַוֵּר אֶתָּה⁶ מִן־

(8)

הָאָדָמָה אֲשֶׁר לָקַחְתָּ אֶת־דְּמֵי אָחִיךָ מִיָּדְךָ.

(9)

אָמַר לָיִן אֵל־יְהוָה: עֲוֹנִי גָדוֹל מִמֶּנִּי.

